

244
Az Erzsébet távbeszélő üzem vezetője, Szántó Béla, néhány pillanatra bizonytalanul néz ránk, mint aki nem érti a kérdést: mi újság? Mi lenne? Semmi. Dolgozunk...!

Randevú — szombat délután

— Egyik hétköznapot toljuk a másik után. Dolgozunk. Befejezzük ma, folytatjuk holnap vagy kezdünk valami mást. Van elég dolgunk. A fiatalok? Azok is. Felajánlást tettek a kerületi KISZ-bizottságnak társadalmi munkára. Úgy adódott, hogy Józsa Gábor KISZ-titkár, Horváth Tamás, Péteri Béla és mások teljesítették a vállalást. Itt nálunk szombat délutánonként az idősebb vonalfelügyelők segítségével dolgoztak. Ebben a házban működik a Bp. 7. hivatal. Azt mondták a gyerekek „Nem úgy van az, hiszen KISZ-szervezetileg mi is idetartozunk” — mondtam nekik, ha úgy gondoljátok, hát gyertek. Jöttek a „randevúra” és nyögtek. Nem könnyű a tololétra. A mieink már megszokták s kacagtak „Ja, barátocskáim, ez nem csomagfelvevő!”

Nyögtek és csinálták. Aztán egyre kevesebbet jöttek, azt is csak titokban. Amikor 200 állomást szereltek így fel együtt, már nem jöttek, nem szidták a tololétrát, nem is gondoltak többé vele — aztán csak úgy hangsúlytalanul hozzászól —, hogy kábelhálózat bővítése nélkül, csupán átcsoportosítással, 1000 új állomást tudtak bekapcsolni a központ bővítésének átadásával egyidejűleg —, mi újság? Mi lenne? Semmi. Dolgozunk!

Odry Árpád szabadjegye...

A történetet Odry Mihály, az általános osztály vezetője

ANGYALFÖLDTŐL — LÁGYMÁNYOSIG

mesélte. Egyenes leszármazottja ő a Nemzeti Színház néhai nagy művészeinek, rendezőjének, a nagy színészdagógusnak.

— Hajdanán nagyapám, Odry Antal, a nagyváradi vonalon volt mozgópostás. Ő maga nem kereste, kutatta a rokonságot, de Odry Árpádnak is egyéb gondja volt, mintsem rokonait keresgélje. Egyszer történt, ki tudná megmondani hogyan és miért, van neki egy Antal nevű rokona, s hogy az ne higgye, eszébe nem jut, hát küldött neki szabadjegyet a Nemzeti Színházba. Úgy mondják, nem osztogatta nagyon a szabadjegyeket. Mesélik, mikor öregapám megkapta a bilétát, forgatta kezében, nézegette előlről, hátulról, aztán félrehozta, mondván „csak nem esz meg a fene Anti? Ilzen dicső rokont megtisztelünk mi annyira, hogy magunk váltjuk meg a bilétát, ha látni akarjuk. Ha meg ő akar látni, gyöjjön ide, szívesen látjuk, éhen se marad nálunk.” Így mesélik.

Egyébként az Odry család ezen ága Antal nagyapa mesterségében maradt, nem az Árpádot követte: az idősebb Mihály, az apa, a „Puskás Ti. vadár” technikumban műhelyoktató tanár, az ifjabb Mihály felesége pedig a Teréz központban munkazérő-gazdálkodó.

Reflektorfényben!

Kelemen János, a Lipót távbeszélő üzem vezetője, arról beszél, hogy ez év végéig az új Zugló távbeszélő központ is elkészül.

— A Lipót most reflektorfényben áll. 1800 új állomás a XIII. kerületben, 200 Újpesten és 2000 Zuglóban. A

múlt év augusztus 20-án adtuk át a Lipót központ 8000-es bővítését, s ez év végéig Újpesten még 2100-at. Egyébként az elmúlt évben 4000 új állomást szereltünk fel.

A felsorolás rövid, tömör és kifejező. Nem sok idejük marad apróságokra, de — teszi hozzá — az apróságok is hozzátartoznak életünkhöz. Akad idő, ha jól gazdálkodunk. A szakszervezettel karöltve, március 8-án, a nőnapon, divatbemutatót rendezünk. Szeretjük, ha a nők szépen öltözködnek. Kell ez is...

Kell és jó, ha van hozzá elég erő. Itt van!

Panaszkönyv a konyhán

Dátum: 1964. január 29.
Lapszám: 02. Ezt olvastuk: „Végre! Szeretettel köszöntjük az étkezde dolgozóit, erőt, egészséget és jó munkát kívánunk az új étteremben. Az első ebéd kifogástalan volt. Köszönjük és kérjük, csak így tovább... A 7A/2 gépterem dolgozóit.”

Az „Igy tovább” kívánságnak a konyha dolgozói eleget tettek. Az ebédek azóta is kifogástalanok. Kóstolót kaptam az ebédre készült farsirtból, finom volt. Kollár Sándorné konyhavezető és Sárközi Mária szakácsnő köszöni a jókívánságokat és ezúton kívánnak jó étvágyat.

10 évig mozgolódtak

a lágymányosi távbeszélő üzem nőldozói, nem hiába. Arnold György üzemvezető mosolyogva meséli, hogyan harcoltak a nők az elmaradottság ellen és kérték, hogy építsenek nekik tisztálkodó helyiséget. A lágymányosi távbeszélő üzem most új köntösbe öltözik, folyik a renoválás és épül a csempé-

zett női zuhanyozó. A 38 nő most sem hallgatott: lelkesedéssel fogadták az intézkedést, külön megköszönték.

Jóságfok: 195-ös szinten

A Budafok mellékközpontban van egy szocialista brigád. Heten — Pomaházi Károly, Pálmai Máttyás, Nagy Béla, Dósi József, Szauer Károly, Simon Györgyné és Józsa Ibolya — végzik a karbantartást. Vállalták a jóságfok 195-ös szinten tartását. Természetesen teljesítették — természetesen —, így mondja Arnold György és hozzáteszi —, egyéb vállalásaikat is teljesítették. Azt, hogy új munkaterületeket ismernek meg. Józsa Ibolya rutinozódott vállalta a vizsgálóasztal kezelésének és az előfizetői vonalak vizsgálatának elsajátítását. A többiek hasonlóképpen. Így minden tag más területen is használható, egymást segítheti. Vállalták és teljesítették. Természetesen szocialista brigád.

Távazáskor közölték, hogy változás történt a brigádban. Józsa Ibolya helyett Papp Józsefné. Közben férjhez ment. Gratulálunk.

Elavult gépek, kidobni!?

— Nem! Nem kell az elavult gépeket kidobni — jelent ki mosolyogva, de határozottan Szemán Tibor, az óbudai távbeszélő főközpont üzemvezetője —, leszereltük az óbudai mellékközpontot és a 35 éves gépeket nem selejteztük, felújítottuk őket, azokkal bővítjük Újpesten több mint 2000-es kapacitással. Jó néhány millió forintot takarítottunk így meg. Minden megtakarítás fontos számunkra, de az importanyag mindenkéfelett. A gépek to-

vábbi üzemeltetése azt jelenti, hogy nem kell rezet, palladium érintkezőt, platinát importálni.

Pintér György, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság csoportvezetője arról tájékoztat, amiről Szemán Tibor nem szólt. A közelmúltban kapta meg a Munka Érdemrend bronz fokozatát.

— A kormánykitüntetés váratlanul ért. Még ma sem ocsudtam fel a meglepetésből. Nagyon örültem neki. Meghatott, no! — elhallgat és tekintetemet követi —, azt a gépet nézi? Okos masina! Most állítjuk szolgálatba. Aféle központi diszpécser. Tá-jékoztat, utasít, irányít, s ha egyéb dolga nincs, szórakoztat. Az ALKÜZ készítette.

ALKÜZ, az ezermester

E név, bármennyire is keletiesen hangzik, nem kazah, nem izbég, nem is kirgiz, az Alküzponti Üzem rövidítése, rokona a PIÉRT, KÖZÉRT, TÜKER; és a többi társainak. Eltekintve e névtől, munkájuk kellő tiszteletet érdemel, s mi több, csodálatot. Nem restellem e frázisosan ható szavakat leírni, vállalom tiszta szívvel. Valami megejtő tűz árad szavaikból, amikor munkájukról beszélnek, szinte gyermekien tiszta, ábrándos szemekkel. Tóth László, az üzem helyettes vezetője, már nem tartozik a fiatalabb korosztályhoz és mégis.

— Amikor a Teréz központból kitermeltük a kábelket, nehéz volt. Az élő kábelkötegeket fel kellett emelni. Megérte. Tudja mit jelent 42 eres switch kábelből több mint 8400 métert épségben kiszerezni?! Tetemes importmegtakarítás! Abból építetük nagyrészt a salgótarjáni főközpontot, de használtunk belőle Pápán és más kisebb

központokban. Tessék, nézze. Az elmúlt évben 18 600 készüléket kapcsoltunk be az alküzpontokba — nézem. Nem a számokat, az adatokat, többet mond Tóth László, Horváth László tekintete, amint egymás szavába vágva invitálnak.

— Ezt nézze meg... meg ezt is... Magunk gyártjuk a fülhallgatókat a kórházi rádióhoz. Az ipar nem vállalja, mert kicsi a széria, nem gazdaságos. De kell, nagyon kell. Egyre csak kérik, mi nem akarunk nemet mondani. Betegeknak kell a gyógyuláshoz. Segíti őket is, az orvosokat is. 1963-ban 16 837 fejhallgató volt a budapesti kórházakban, 1962-ben még csak 15 805 és tavaly már 17 256. S az igény egyre nő. Most újabb 5000 hallgatót kérnek, de anyaghiánnyal, azzal küzdünk. Nehéz. Pedig kell, nagyon kell, különösen a szemklinikán fekvő betegeknek, súlyosan sebesülteknek, a mozgásképteleneknek.

14—14—14

Könnyen megjegyzendő a telefonszám — háromszor tizennégy. Hívjon és megyünk! Akinek még van vezetékességi rádiója és az meghibásodik, tárcsázzon és az ALKÜZ ügyelete intézkedik, segít. A kórházban elromlik az erősítő? Egy telefon, s akár este 8 óráig is az ügyelet indul kicserélni az erősítőt, amíg a rosszat helyrehozzák. Nem szabad a betegeknek egyetlen napig sem szórakozás nélkül maradniuk. Ők felelnek az automata utcai órák pontosságáért is. Eddig nem tudtam, most már tudom. 7 óra van a Nemzetinél, 8 óra a Majakovszkij u. és Lenin krt. sarkán. Sebaj. Tárcsázom a 14—14—14-et, háromszor tizennégyet.

— Halló, itt az Alküzponti Üzem. Igen, kérem, azonnal indulunk. Köszönjük a bejelentést!

Bródy Imre